

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Subsidia

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§. IV. Sacrificii hujus & Sacerdotum dignitas.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55547)

§. IV.

*Hujus Sacrificii, & Sacerdotum
summa dignitas.*

I. **A**llata hæctenus incitamenta, re-
ligiosè divino hoc pane ve-
scendi, omnis conditionis hominibus
etiam non sacris communia sunt;
quod verò subjungitur, Mystis pecu-
liare est, nempe Sacrificii hujus Sa-
cerdotumque excelitas, utpote quæ
utrinque admiranda, excellens, sum-
ma est.

Inprimis eminentis est hujus Sacrifi-
cii præstantia 1. *ob dignitatem personæ,*
à qua offertur; cùm principalis immo-
lator sit ipse Christus, à Divino Pa-
tre unctus *Sacerdos in æternum,* & appel-
latus *pontifex juxta ordinem Melchise-
dech;* (a) nos verò ejus substituti tan-
tùm simus, ac ministri (ut Theologi
ajunt) solùm instrumentales.

2. *Ob sanctitatem hostiæ, quæ immo-
latur;* hæc enim est ipsa pati nescia,
P 3 immor-

(a) Hebr. 5. v. 6. & 9.

immortalis, gloriosa, & *excelsior cælis facta* (b) humana Christi natura, quæ longè mirabiliori modo in Eucharistia, quàm in cælo existit, nempe indefinitè; (ut scholæ loquuntur) & quæ hypostaticè Verbo unita, *in altissimis habitat*, (c) *sedens à dextris virtutis DEL.* (d) Qua proin victima in toto rerum universo nulla excellentior, sanctior nulla, nulla acceptior ne dicam reperiri, sed nec excogitari potest.

3. *Ob majestatem illius, cui sacrificatur*; quod solùm est Numen æternum ita quidem, ut in gloriæ hujus societatem, sua Divinitate id vetante, neminem admittere etiam omnipotens queat.

4. *Ob sublimitatem modi, quo ea litatur*, nimirum (ut Tridentinum definit) per transubstantiationem, & integrum cumulum, omnes rationis limites excedentium, miraculorum, fo-

lo

(b) Hebr. 7. v. 26. (c) Eccl. 24. v. 7.
 (d) Luc. 22. v. 69.

lo linguæ ministerio & quidem momento patrandorum.

5. *Ob excellentiam finis, ob quem offertur; cum sit Sacrificium, quod dicunt, laetiticum, eucharisticum, propitiatorium, & impetratorium.* Per illud enim condignus Supremo omnium Domino cultus defertur, & æquales, paresque pro innumeris, ab eo collatis, orbi beneficiis grates referuntur.

Insuper qualibet sacrificatio habet interminatam, & nunquam exhauriendam vim tum obtinendi omnia nobis bona, tum satisfaciendi ex æquo pro commissis omnium mortalium noxis. Ut proin valor hujus operationis sit infinitus, licet applicatio ejus effectusque finitus solummodo sit; cum nostris ille meritis ac animi præviæ comparationi, servata proportione, respondeat.

Et hinc non potest augustior, aut præstabilior actio ab hominibus exer-

ceri, quàm hujus hostiæ litatio. Nam per unicam ejusmodi amplius colitur Divina Majestas, quàm per omnia in cumulum collecta simul peccata inhonoretur; (singula minutatim expendantur) quamque per cunctos possibiles, & intensissimos durante omni æternitate eliciendos virtutum actus à Cœlitibus honorari queat.

Præterea ibi patrantur prodigia & natura sua & numero prorsus stupenda. Ac pertractantur res, & negotia momenti adeò magni, ut eis compositæ omnes etiam gravissimæ aularum negotiationes non nisi otia sint & aniles nugæ.

Denique oblatio hæc sacrificata est viva imago violentæ illius mortis, quam patientissimus Servator olim in Calvariæ clivo pro nobis obiit, non solum repræsentans tragœdiam ibidem peractam, sed eandem denuo revera iterans, & incruento ritu repetens illud ipsum holocaustum, quod is in ara crucis cruento olim modo explevit,

vit, Sacerdos simul & Victima. Cujus ope peccata deleta, orcus oclusus, cœlum apertum, nos redempti, innumerisque gratiis cumulati fuimus, atque ad sublimem adeò dignitatem eveci, ut filii DEI *nominemur, & simus.* (e) O excelsam fanè, prodigiosam ac mysteriis plenam functionem, *qua ima summis sociantur, terrena cœlestibus junguntur, unumque ex visibilibus & invisibilibus fit.* (f)

II. Cùm tanta sit Sacrificii eminentia, metiri inde licebit etiam Sacrificantium excelsum. Hi enim plus quàm Angeli sunt, non quidem naturæ excellentia, sed potestatis privilegio. Nam (ut ait Sanctus Chrysostomus) *Sacerdotibus datum est, quod DEUS optimus maximus nec Archangelis concessum voluit.* (g) Quin imò teste Augustino cœlestes Spiritus, rem divinam perpetrantibus, *quasi famulæ assistunt.* Quodsi autem æthereæ Mentes immolantium sunt famuli; ergo,

II.
Eminen-
tia Sacer-
dotum.

P 5

infert

(e) 1. Joan. 3. v. 1. (f) Greg. M. l. 4. dial. cap. 56. (g) S. Chrys. l. 3. de Sacerd. c. 4.

infert Sanctus Doctor, ergo hi conditionis suæ terminos egressi, ipsos etiam Cherubinorum & Seraphinorum choros muneris præstantia transcendent. (h)

Præterea eorum celsitas superat suo modo augustissimam Deiparentis majestatem. *Non enim illi, (ut ait Innocentius III.) sed his claves regni cælorum commisit Dominus cum virtute, eundem ubivis & omni hora sacramentaliter incarnandi. Ut proin meritò exclamet Hypponenſis Præſul: ô verè veneranda Sacerdotum dignitas! in quorum manus DEI Filius velut in utero Virginis denuo incarnatur; (i) & quidem non sine aliqua, quæ rem exaggeret, prærogativa. Nam Maria vitam non nisi semel eidem dedit, eamque injuriis, doloribus, neci obnoxiam; contrà verò myſta tribuit ei pati neſciam, immortalẽ, glorioſam; & quidem toties, quoties ei Sacris operari libuerit.*

Deni-

(h) Allegatus à Molina de institut. Sacerd. Tract. 1. cap. 5. (i) Loc. supra cit.

Denique eminentia sacerdotalis omnes alias res creatas supergressa, proximè ad thronum ipsius Divinitatis suæ potestatis excelitate accedit; cum hi talia parent, quæ soli supremo Numini convenire Theologia docet. Nam poenitentibus in sacro tribunali jus dicendo, dimittunt peccata: conficiendo Eucharistiam, edunt miracula: ipsi denique Christo imperant, obediente DEO voci hominis; cum ad paucula litantis verba sine mora è coelorum summo in quamlibet aram utut vilem cum omni suo infinitarum perfectionum comitatu lubens descendat.

Ita ut regius Psalter vaticidico spiritu afflatus jure canat: *dixi: dii estis vos, dii fortes terra, & filii excelsi omnes;* (1) utpote queis fecit magna, qui potens est; (m) tribuendo illis nomen grande juxta nomen magnorum, qui sunt in terra: (n) imò elevando eos supra Principatus ac Dominationes, ipsamque

(1) Psal. 81. v. 6. & 46. v. 10. (m) Luc. 1. v. 49. (n) 2. Reg. 7. v. 9.

que Apostolorum Reginam, ac divinam quandam eisdem potentiam communicando.

Edicite jam, quid majus prædicari, quid illustrius afferri, quid sublimius excogitari de Sacerdotum excellentia possit? Quid igitur mirum, quòd, testante Augustino, *super hoc, quod illis concessum est, tam insigni privilegio stupeat cælum, miretur terra, horreat infernus, contremiscat diabolus, & exultet plurimum angelica celsitudo?* (lo. cit.)

III.
Inferenda
exinde
conclusio.

III. Huc ergo jam adeste, ô Ministrî Christi! (o) ac muneris vestri statûsque dignitatem perpendite. Vos enim estis sal terræ, lux mundi, lucerna super candelabrum, civitas supra montem posita, (p) & dispensatores mysteriorum DEI. (q) Vos genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis; (r) quos Spiritus sanctus separavit ab omni plebe, jungens sibi; (s) ac se-

(o) 2. Cor. 11. v. 23. (p) Matth. 5. v. 13. & seq. (q) 1. Cor. 4. v. 1. (r) 1. Petr. 2. v. 9. (s) Num. 16. v. 9.

segregavit in ministerium suum, (t) erigens de stercore pauperes; ut collocet vos cum principibus: (u) ut annuncietis virtutes ejus: (x) ut serviretis, & ministraretis ei: (y) ut fitis Oratores generis humani, conciliatores iratæ Nemesis, & omnipotentis misericordiæ instrumenta.

1. Jam verò *audite cœli, quæ loquor: audiat terra verba oris mei! (z) & sequelæ, quam hinc infero, æquitatem dijudicent. Hæc ergo cùm ita sint, ô Ministri DEI! (aa) tanta, tam augusta ac excellens cùm sit vestri Ordinis prærogativa, vos ipsi decernite, quanta igitur cordis contritione & fervore, quanta reverentia & timore illud divinum & cœleste Sacrificium sit celebrandum. (bb)*

Vos ipsi concludite, quæ crystallo non oporteat esse puriorem animum, tali fruentem convivio? quo solaris radio non splendido-

(t) 1. Paral. 25. v. 1. (u) Psal. 112. v. 7.
 (x) 1. Petr. 2. v. 19. (y) Num. 10. v. 9.
 (z) Deut. 32. v. 1. (aa) Joël. 1. v. 13.
 (bb) Ambros. in præpar. ad missam.

didicere mantam, qua carnem hanc dividit? os, quod igne spirituali repletur? linguam, qua tremendo nimis sanguine rubescit? qua denique re non sanctiorem esse conveniat animam, qua tantum illum tamque dignum receperit Dominum? (cc)

Vos ipsi judicate, (ut prudentibus loquor) vos ipsi judicate; (dd) an non indigna prorsus, horribilis & execranda res sit, futorem majori cum solertia conficere calceum, quam vos hoc Sacramentum: cum majori attentione vos ambulantes confabulari cum socio, quam altari adstantes colloqui DEO: majori cum presentia animi vos ludere, scribere, studere, quam ad aras litare?

O Superi! exclamat os aureum: oporteret mystam liturgiæ incumbentem, omnem carnis cogitationem abjicere, è vestigio ad astra transferrî, & nudo animo, mente pura solum circumspicere, quæ
 æther-

(cc) Chrys. l. 6. de Sacerdot. c. 3. (dd) 1. Cor. 10. v. 15.

ætherea sunt. (ee) Deberet sic esse purus & attentus, eoque ardoris æstu flagrare, ut, si in cælis ipsis collocaretur, inter cælestes illas Virtutes mediis stare posset. (ff)

Quàm horrendum ergo (hominum hic Cœlitumque fidem appello) quàm fœdum, triste & abominandum erit spectaculum, eundem mentis glacie totum quantum algere: cum ineptis cogitationibus velut cum totidem castellis pueriliter nugari, & quasi stupidum non attendere, quid agat: non intelligere, quid legat: in sacros calices non secus ac in pocula irruere: *corpus Servatoris velut carnes pecudum manducare*, (gg) & mimicis gestibus sui gradûs ac dignitatis characterem petulanter profanare; idque agere
 Ô sidera occulite radios! idque agere . . . (vah eloqui horreo!) ministrum Divinitatis, vicarium Redemptoris, internuncium sacrosanctæ Trinitatis, circum-

(ee) Chrys. l. 3. de Sacerd. c. 4. (ff) Idem ibid. c. 3. (gg) S. Bonavent. de præpar. ad miss. c. 4.

circumdatum Angelis, immixtum Sanctis, tota cœlesti curia stipatum; & quidem illo ipso tempore id agere, quo JESUM cœlis evocat, Verbum manibus tenet, & stupenda prodigia patrat: quo *Christi cooperator, DEI adjutor, & sacramentorum dispensator existit*: (hh) quo Ecclesiæ caduceatorem, fidelium conciliatorem, divinæ humanæque naturæ sequestrum agit, & coram justitiæ throno *pro universo terrarum orbe Legatus ac deprecator intercedit*. (ii) Enimvero verba me deficiunt, quibus hujus rei indignitatem pro meritis exprimam.

Clamat quidem hypocrita contra Novatores, in altaris Sacramento Salvatorem ipsum præsentem adesse; & interim ita se gerit, ac si ipse de hoc fidei dogmate dubitaret: ita tepidè ac oscitanter sacrificam hanc oblationem peragit, ac si Numen non nisi ligneum aut plumbeum haberemus, quod ejusmodi

(hh) S. Petrus Damiani opusc. de communi vita Canonicorum. (ii) Chrys. l. de Sacerd. c. 3.

modi irreverentias nec videat, nec sentiat: sacram liturgiam ea linguæ volubilitate deproperat, ac si latrones à tergo instarent, qui necem ei strictis mucronibus jamjam intentent.

Et hæc videtis ô Potestates! nec tamen *effunditis septem phialas iræ DEI in terram?* (ll) hæc cernitis ô Dominaciones! nec tamen *accipit armaturam zelus vester, armando creaturam ad ultionem?* (mm) hæc spectatis ô Virtutes! nec tamen fiunt *fulgura, tonitrua, & terræ motus?* (nn)

Ah! *tenebrescant sol, & luna!* (oo) *obtenebrentur stellæ caligine!* (pp) ne hanc *abominationem desolationis, stantem in loco sancto,* (qq) oculis usurpare cogamur. Heu! spectaculum detestabile! minatur DEUS, terret Christus, pavent dæmones; & en! distractus adstat sacerdos. Venerabundi contremiscunt Angeli, ardent amore San-

Pars II.

Q

cti,

(ll) Apoc. 16. v. 1. (mm) Sap. 5. v. 18.
 (nn) Apoc. 16. v. 18. (oo) Ecclæ. 12. v. 2.
 (pp) Job. 3. v. 6. (qq) Matth. 24. v. 15.

cti, oppressa miseriis gemit Ecclesia; & en! solus in medio positus languet sacerdos. *Corpus Servatoris de panis transubstantiatur materia: descendit de caelo in carne Verbum: altaris verissimè reperitur in mensa; (rr) & irreverenti gestu mysterii celsitatem infamat miraculi patrator mysta. Obstupescite caeli super hoc, & portæ ejus desolaminè vehementer! (ss) Horrore concussa tremant fundamenta terræ; cùm orbis Conditorem à petulanti vermiculo adeò viliter haberi cernant.*

2. *At vae tali animæ! retributio enim manuum ejus fiet ei. (tt) Nam teste Apostolo judicium sibi manducat, & bibit, non dijudicans corpus Domini; (uu) id est, (quæ Salmeronis expositio est) per ejusmodi languorem, præsertim diuturnior si sit, proximè disponitur ad prolapsionem in noxam gravem. (ww)*

O ful-

(rr) Laur. Justin. Serm. de Euch. (ss) Jerem. 2. v. 12. (tt) Isa. 3. v. 11. (uu) 1. Cor. 11. v. 29. (WW) Disput. 19. in 1. Cor. cap. 11.

O fulmen terrificum! heu! ad huius ferale tonitru cui non *tinniant amba aures?* (xx) quid enim terribilius, quàm quòd eiusmodi homini *panis vitæ* (yy) fiat *plaga mortis*, (zz) & *calix benedictionis* (aaa) vertatur in *calicem furoris?* (bbb) quòd *auctor salutis* (ccc) *illi sit causa perditionis*, (ddd) & *scala ad cœlum* ei evadat *præcipitium ad orcum?* quòd ipse *character sacerdotalis* non nisi *suspensa è collo asinaria* sit *mola*, eò *profundiùs illum* ad ima demergens, quò *altiùs super alios* per illius *præcellentiam* fuerat *euectus?*

Proinde ò *minister DEI viventis!* per aræ, cui adstas, *sanctitatem* te *adjuro*, cogita, *quæso*, *quali sis insignitus honore*, *quali mensa fruaris*; & *cave*, ne *sit honor sublimis*, & *vita deformis*: (eee) ne tuo in *sacris operando* tempore *summæ dignitati* labem inuras, & *spiritui gratiæ contumeliam* facias.

Q 2

(fff)

(xx) 4. Reg. 21. v. 12. (yy) Joan. 5. v. 35.
 (zz) Apoc. 13. v. 12. (aaa) 1. Cor. 10. v. 16.
 (bbb) Jerem. 25. v. 15. (ccc) Hebr. 2. v. 10.
 (ddd) Phil. 1. v. 28. (eee) Chrys. hom. 60.
 ad pop.

(fff) *monstruosa enim res est*, (ait Bernardus) *gradus summus, & animus infimus.* Secus, time vindicem Nemesis manum.

Si enim ultrix ira Numinis, ab Oza & Bethsamitis levi irreverentia læsum, arcæ honorem tanta strage punivit, quid tibi ô miser! fiet? Inde enim elucet, ait sanctus Thomas de Villanova, *quanti piaculi simul, & periculi res sit, indignè tractare, aut languidè sumere sacrosanctum Christi corpus in hostia salutarè, cujus is typum sic vindicavit.* Va ergo tepidis immolatoribus! si enim talis ultio in umbra, qualis fiet in veritate? si ignoranter aut imprudenter videntes, aut tangentes typicam illam similitudinem tam acerba morte damnati sunt, quæ animadversio fiet in contemptores majestatis? ita Archipræsul Valentinus. (ggg) & jure; nam (verba sunt Petri Damiani) *aliàs peccantes, quasi dominum in rebus ejus offendimus; oscitanter verò sacrificantes, velut in*
perso-

(fff) Hebr. 10. v. 29. (ggg) Conc. 3. in Felt. Corp. Christi.

personam ejus manus injicere non time-
mus. (hhh)

Quid ergo mirum, quod teste Apo-
stolo pro ejusmodi peccatis jam non re-
linquatur hostia; (iii) & Dominus jura-
verit domui Heli, quòd iniquitas domus
ejus non expietur victimis & muneribus
in aeternum? (lll) quid mirum, quòd
orbem multiplici malorum cataclys-
mo toties inundatum cernamus? Nam
quæ alia est causa, quòd in Europa à
tumultuante rebelli ferocia hæresi tot
vastata fuerint regna, violata templa,
polluta altaria, direpti calices, pulsi,
necatiq̄ue sacerdotes? verbò: cur sacra
nostra fuerint data in conculcationem,
mutatus color optimus, & dispersi lapides
sanctuarii? (mmm) quæ, inquam,
alia tot damnorum (saltem aliqua ex
parte) origo fuit, quàm tepor obiter
& cursim sacrificantium? Hic enim,
hic erat ille ventus turbinis veniens ab
Aquilone, (nnn) qui tam atras erro-
rum,

Q 3

rum,

(hhh) In opusc. de communi vita Canonic.
(iii) Hebr. 10. v. 26. (lll) 1. Reg. 3. v. 13.
(mmm) Thren. 4. v. 1. (nnn) Ezech. 1. v. 4.

rum, plagarum, & calamitatum nubes patriæ invexit. Hic illas *septem phialas aureas plenas iracundiæ DEI per exeuntes de templo Angelos* (ooo) in terras nostras effudit.

Nempe mavult summa illa nullius indiga Majestas omnino carere victimis, altaribus, & templis, quàm ea sacrilego mystarum languore profanata conspiceret. Argumento nobis sine gemina illa veteris testamenti monumenta, arca scilicet & templum, quæ ambo ob sacerdotum culpas primùm hosti, demum & igni in spolium celsere. Nam (ut narrant divinæ paginæ) non solum duo filii Helii mortui sunt, Ophni & Phinees, utpote nescientes Dominum; sed & arca DEI capta est. (ppp) Non solum Levitæ captivi Babylonem fuerunt abducti, sed ipsum quoque Solymæ templum ultricibus flammis fuit consumptum. (qqq)

Nimirum (ut ait S. Prosper) sic
 DEUS Israël peccantibus sacrorum ministris,

(ooo) Apoc. 15. v. 6. (ppp) 1. Reg. 4. v. 11.
 (qqq) 4. Reg. 25. v. 9.

stris irascitur, ut etiam sacratis locis, vasisque non parcat. (rrr) Licet enim aurei sint calices, cum tamen vos lignei sitis, o sacerdotes! non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum; & munus non suscipiam de manu vestra. (sss) Licet ecclesie sint magnificae; quia tamen mentes vestrae sunt frigidae, ne offeratis ultra sacrificium, dicit Dominus; solemnitates enim vestras odivit anima mea, & incensum abominatio est mihi. (ttt)

Vae itaque illis! qui ea ipsa actione tantas in iras exasperant lenitatem Numinis, qua ejus justitiam placare debuissent. *Hos enim manet terribilis quadam expectatio judicii, & ignis saltem lustrici horrenda emulatio. (uuu)* Si enim magnus ille Avila, audita morte inopina cujusdam juvenis mystae, qui unica solum vice ad aras litaverat, attonitus exclamavit: heu! multum defert ad judicem! si unicam eamque

Q 4

pri-

(rrr) De promiss. p. 2. (sss) Malach. 1. v. 10. (ttt) Isa, 1. v. 13. & 14. (uuu) Hebr. 10. v. 27.

primam & hoc ipso magis fervidam
sacrificationem tam rigida olim dis-
quisitio manet; ô Superi! quàm fe-
vera, terribilis, & metuenda ratio erit
reddenda pro tot tanto cum torpore
inter meras dissipationes præcipitatas
litationes?

Igitur quicumque super Angelos cœ-
lique Reginam evectus, & quasi DEus
terrestris effectus, supremæ dignitatis
culmen obtines, cave, ne tremendum
illud sacrificium irreligiosè peragendo,
*inducas super te maledictionem pro bene-
dictione.* (xxx) Noli cum Nadab &
Abiu filiis Aaron offerre ignem alie-
num, rubricas (ut vocant) temerariè
negligendo; ne ultor *ignis egressus à
Domino devoret etiam te.* (yyy)

Potiùs Sancta sanctè tracta; *oleum
quippe sacræ unctiois est super te;* (zzz)
& morem gerendo Venetorum Patri-
archæ Justiniano, *munda te compunctio-
nis & lacrymarum lavacro: carnis lum-
bos*

(xxx) Gen. 17. v. 12. (yyy) Levit. 10. v.
1. & 2. (zzz) Levit. 10. v. 7.

bos castitatis funiculo succinge : devotionis affectu te compone : virtutum te orna gemmis ; sicque memor Dominice passionis ad sanctum accedas altare , divina suscepturus mysteria. (aaaa)

O Pontifex magne , JESU fili DEI ! (bbbb) qui me famulum tuum nullis suffragantibus meritis , sed immensa clementie tue largitate cœlestibus mysteriis servire tribuisti , dignum , queso , sacris altaribus fac ministrum , ut tua Majestati rite merear famulari. Presta , ut hoc tuum Sacramentum non sit mihi reatus ad pœnam , sed intercessio salutaris ad veniam ; ut sit ablutio scelerum , fortitudo fragilium , & contra omnia mundi pericula firmamentum. (cccc)

Da , ut fervoris æstu & ego conflagrans cum illis Seraphinis (dddd) duabus alis velem faciem , summa demissione in abyssum nihili me deiciendo : duabus velem pedes , intenso

Q 5 dolo-

(aaaa) Laurent. Just. de casto connub. c. 24. n. 6. (bbbb) Hebr. 4. v. 14. (cccc) Ecclesia in Orationibus Miss. (dddd) Isa. 6. v. 2.

dolore commissos defectus execrando:
duabus verò volem, intellectûs & vo-
luntatis exercitatione animum ad tui
amorem inflammando.

§. V.

*Cœlesti epulo piè vescendi
ratio.*

VAstus quidem se hîc pandit occa-
nus laxatis carbasis in varias pra-
xes excurrendi; verùm ne præfens hoc
caput in nimiam excrescat molem,
contractis velis non nisi littus legere
constitui, ac breviter documenta qua-
dam suggerere, piè divina hac dape
se recreandi. Nullus enim dubito,
quin allatis superiùs incitamentis per-
moti, nil avidiùs quàm institutionem
quamdam expetamus, Numen Eucha-
risticum posthac ferventiùs suscipien-
di. Ut igitur sacram hanc hostiam
ea, qua par est, pietate ac fructu vel
profani sumamus, vel sacerdotes lite-
mus, oportet, ut cœlesti huic mensæ
accumbamus *i.* debita cum attentio-
ne